

ŁAPAJĄCY (4) *part praes act impf*

Oba a jasne.

sg m G łapającego (1). ◇ pl G łapających (1). ◇ D łapającym (1). ◇ A m pers łapając(e) (1).

Sł stp s.v. łapać, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. s.v. łapać.

1. *Biorący coś szybkim ruchem; tu o zwierzęciu [co za co] (1) : Millum vel millus, Obróz ná pfy oftremi á kończátemi ćwieczkámí nábita dla wilká chárty za łzyyę łápáyácego. Mącz 221c.*

2. *Starający się z wielką pożądlivością o uzyskanie czegoś; ambitiosus, captans Modrz (3) :*

Wyrażenia: »chwałę łapający« (1): tedyć niewiem komuby lepiej miáła być poruczoná śpráwá około praw/ iedno/ [...] ludziom we wśelákich náukách cwiczonym [!]/ ná vrzędy niełákomy/ á próżney chwały niełápáiący [ab ambitionc et aura populari alienis]. ModrzBaz 97v.

»łapający urzędy« (1): Ná Lichwiarze/ y vrzędy łápáiące [in foeneratores ambitiosos]. ModrzBaz 77.

»zachowania ludzkiego łapający« (1): wśytkie pochlebśtwá/ od ludzi nádętych/ á wśelákiego záchowánia ludzkiego łápáiących [a turgidis hominibus et omnem auram popularem captantibus] wymyślone śą. ModrzBaz 60.

Cf ŁAPAC

LW